

По дорозі на Кавказ чи на Гібралтар
Зупинялись тут не раз каравани хмар.

Відпочинуть, наберуть чистої води
І поволі попливуть далі – хто куди.

Там і я колись бував в пошуках пригод,
Синій ранок зустрічав біля синіх вод.

Я незчувся, Синеvir, як під спів птахів
І мене твій синій вир теж приворожив.

Манить навіть уві сні озера блакить,
Ніби в ньому десь на дні сховано магніт.

Де знайти ультрамарин, щоб намалювати
У обрамленні ялин дзеркало Карпат?..

Кількома рядками

ЩЕ ТРИ ЗАГУЛІВСЬКІ ЛАВРЕАТИ

Засновану на честь Дмитра Загула в рік його столітнього ювілею від дня його народження, 1990-й, літературну премію вручали спочатку в Чернівцях, де він навчався в Другій німецько-українській гімназії, де написав та обнародував у буковинській пресі найперші вірші та видав першу поетичну збірку «Мережка», на жаль, нині втрачену. І лиш утретє, з 1993 року, цю нагороду стали вручати на Вижниччині, в селі Мілієве, там, де мученик більшовицьких колимських таборів побачив уперше білий світ, здобув початкову освіту, куди звертав сповнені великим болем від розлуки з ріднизою натхненні поетичні рядки.

Переміна місця вручення Загулівської нагороди виявилася вельми доречною. Саме односельці та «однорайонці» видатного поета, перекладача, автора підручника «Поетика» змогли забезпечити не тільки фінансовий бік справи, а й широке залучення до неї зацікавленої людської

авдиторії з «розкішної зеленої коліски», тим самим сприяючи поверненню, нехай і символічному, закатованого сталінським режимом країнина в отчі пенати. Так було щоразу впродовж майже трьох «доковідних» десятиліть. А в часи пандемії наповненість аудиторії підтримується за рахунок «онлайнівського» підключення шанувальників письменника з Вижиці, з Вижицької об'єднаної територіальної громади і навіть із Чернівців.

Вела урочисте дійство минулорічна лауреатка Загулівської нагороди Любов Гафюк, випускниця філологічного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, котра, пропрацювавши в рідній школі майже три десятиліття, заслужила кваліфікаційний рівень «спеціаліст вищої категорії» та педагогічне звання «старший учитель». І це позначилося якнайкращим чином на веденні дійства.

Далі сільський голова Мілієвого Володимир Гафюк привітав учасників урочистого дійства від місцевої влади, а почесний житель села від 2014 року, незмінний голова конкурсної комісії з присудження Літературної премії імені Дмитра Загула від часу її заснування професор, член НСПУ Богдан Мельничук оголосив ухвалу Комісії з присудження Загулівської нагороди 2021 року. Володарями її стали трое буковинців – чернівчанин Віктор Косяченко, який на початку січня цього року відзначив своє 90-річчя, мешканець вижицького Банилова Дмитро Никифоряк і колишня жителька Мілієвого Оріся Юрійчук (посмертно).

Віктор Трохимович Косяченко – відомий український літературознавець і критик, член НСПУ з 1969 року – відзначений за обнародування багатьох книг (їх дванадцять), за науково-критичне осмислення літературного процесу, багаторічну плідну громадсько-культурну діяльність на теренах Буковини (очолював Чернівецьку письменницьку організацію, обласне об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Г. Шевченка, редагував журнал «Українська ластівка» (нині «Буковинська ластівка»). Як педагог вищої школи удостоєний почесного звання Заслуженого працівника освіти України.

Дмитро Михайлович Никифоряк, просвітянин і літератор, нагороджений за велику громадсько-культурну діяльність на постах голови Вижицького осередку Всеукраїнського товариства «Просвіта» і заступника головного редактора журналу «Німчич», зокрема за популяризацію життя і творчості Дмитра Загула.

Оріся Тарасівна Юрійчук, колишня вчителька української мови та літератури Мілієвської ЗОШ I-III ступенів, також пошанована за популяризацію життєтворчості Д. Загула серед учнівської молоді та старших мешканців поетового села й округи.

Голова Вижицької ОТГ, що об'єднує десять населених пунктів, Олексій Чепіль, мовлячи з гордістю про знаменитого країнина, прихильно відгукнувся про діяльність нових володарів Загулівської нагороди та педагогічного колективу школи загалом. Очільниця Клубу творчої інтелігенції Ви-

жиччини «Німчич», головна редакторка однойменного журналу та газети «Вижицькі обрії» Марина Кисилиця згадала про науку Віктора Косяченка під час її навчання на філологічному факультеті університету в Чернівцях, оцінила учительську працю Орісі Юрійчук і діяльність свого заступника в журналі «Німчич» Дмитра Никифоряка. Пом'янула добрим словом і попередника на посту головного редактора «Німчича» та очільника однойменного часопису, автора кількох поетичних збірок Віктора Максимчука.

Богдан МЕЛЬНИЧУК

ЦЕЛАНІВСЬКА КОГОРТА ЗРОСЛА

На ще одного лауреата обласної літературної премії імені Пауля Целана за новаторство, оригінальність в сучасній поезії, популяризацію кращих зразків літератури нагороджено поета, прозаїка, видавця, директора Чернівецького обласного меморіального музею Володимира Івасюка, головного редактора «Буковинського журналу» Мирослава Лазарука. Він поповнив коло відомих літераторів Бориса Бунчука, Світлани Кирилюк, Ілги Кейван, Івонни Стеф'юк, Мар'яна Лазарука.

***

Управління культури Чернівецької обласної державної адміністрації присудило обласну премію імені Георгія Гараса за значні досягнення у збереженні, відродженні та розвитку традиційного народного мистецтва серед членів професійних творчих спілок майстрів народного мистецтва за минулий рік викладачці Вижицького фахового коледжу дизайну та мистецтва імені Василя Шкрябляка Оксані Петрашук-Гинзі. Поважний список лауреатів цієї премії – відомі майстри художньої вишивки, дослідники та популяризатори народного мистецтва Буковини Олена Гасюк, Настасія Жмендяк, Михайло Покиданець, Любов Васкул, Іван Снігур, Олена Михайленко, Євдокія Антоноук-Гавришук, Аделя Завадюк. Її вручають щороку до відзначення Всеукраїнського дня працівників культури та майстрів народного мистецтва – 9 листопада.

Власна інформація